

Glass-Steagall er det første afgørende skridt; men resten af

LaRouches Fire Love må følge efter for at redde USA og verden!

LaRouchePAC Internationale Webcast, 3. feb., 2017; Leder

Ben Deniston: Velkommen ... Vi vil omgående gå i gang med denne brandvarme situation lige nu, hvor – på trods af alle de falske nyheder; det er korrekt at kalde det for bandekrigsagtig form for operation, som splitter det amerikanske folk. Hvor man får folk til at fokusere på mange sidespørgsmål og små spørgsmål, og meget følelsesladede spørgsmål med meget lidt substans. Men der er i realiteten kun ét eller to nøglespørgsmål på forhandlingsbordet i øjeblikket, som er afgørende for den retning, USA vil gå i, for hvilken retning, denne administration vil gå; og hvordan dette vil udspille sig i den umiddelbart forestående tid.

I front og centrum for denne kamp er spørgsmålet om Wall Street og i særdeleshed spørgsmålet om Glass-Steagall. Vi vil begynde diskussionen i dag med nogle meget dramatiske udviklinger i løbet af den seneste uge, de senest par dage, de seneste par timer, og som understreger, at dette er *det spørgsmål*, som det drejer sig om. Hvis I vil gøre noget, der har indflydelse på amerikansk politik, på USA's retning og på historien på dette tidspunkt, så må I kæmpe sammen med LaRouchePAC om spørgsmålet om Glass-Steagall som indledningen

til LaRouches Fire Love for et fuldt, økonomisk genrejsningsprogram, og omgående; mens I ser dette program og i de nærmest forestående timer og dage. Dette er absolut afgørende.

For blot at sætte fokus nogle af disse udviklinger, vil vi om et øjeblik vise et klip; et lovforslag for genindførelse af Glass-Steagall er blevet genfremsat i Repræsentanternes Hus i denne uge, anført af [kongresmedlem] Marcy Kaptur – som har kæmpet for dette lovforslag i mange år. Hun holdt en fælles pressekonference med tre andre kongresmedlemmer; og, så vidt vi har kunnet se, så er LaRouchePAC den eneste kanal, der har en fuld dækning af denne pressekonference i sin helhed. Den kan ses på LPAC-websiden; vi vil afspille et kort uddrag af denne 40 minutter lange pressekonference om nogle få minutter. Men dette typificerer en tværpolitisk støtte i Kongressen til dette Glass/Steagall-lovforslag. Disse kongresmedlemmer erklærede ganske klart under pressekonferencen, at de er rede til at arbejde sammen med Trump-administrationen om dette afgørende spørgsmål. De vil ikke lade sig indfange i dette vanvittige, venstre-højre, dette eller hint spørgsmål, denne retorik og de falske nyheder, og virkelig vanvittige, opsplittende propaganda, som har oversvømmet de amerikanske medier; det ligner i virkeligheden den form for politik for »farvede revolution«, som er blevet britisk og – under Obama – amerikansk politik for at vælte regimer, som de ikke ønsker, i hele verden. Det har præcis samme formål her i USA, med denne bandekrigs-lignende propaganda over sidespørgsmål, som totalt distraherer folk bort fra hovedspørgsmålene.

Men under denne pressekonference så vi en afgørende demonstration af, at højtplacerede, tænkende personer, ledende personer, er villige til ikke at blive indfanget i dette Soros/britiske sindssyge show og i stedet fokusere på reelle, vægtige spørgsmål. De vil lægge betydningsfulde spørgsmål frem på bordet og sige, at dette er et område, hvor vi kan samarbejde omkring at gå frem for et positivt resultat for de

spørgsmål, som vi ved har betydning for hele landet. Demokrat, Republikaner, 'blå stat', 'rød stat', uanset hvad; det centrale USA, og kyststaterne i USA. Dette er hovedspørgsmålet, det første skridt i at adressere virkeligheden med sammenbruddet af USA, og som den eneste måde, hvorpå man kan opfylde de løfter, der er afgivet, om at genopbygge den amerikanske infrastruktur, om at genskabe jobs i USA på en meningsfuld, reel, substancial måde. Det kan ikke lade sig gøre, med mindre Glass/Steagall-loven vedtages, og Wall Street lægges i tømmer, og dette system reformeres. Denne pressekonference – igen, det handler ikke blot om at genindføre Glass-Steagall, men også om at erkende og åbent arbejde på vigtige spørgsmål, og ikke blive indfanget i disse vanvittige sidespørgsmål, er absolut afgørende. Vi afspiller klippet om et øjeblik.

Men ligeledes i den forgangne uge deltog William (Bill) Jones, korrespondent for Lyndon LaRouches magasin *Executive Intelligence Review (EIR)*, i en diskussion under en pressekonference i Det Hvide Hus, og han fik lejlighed til direkte at spørge pressesekretær Spicer, »Støtter præsident Donald Trump stadig Glass-Steagall?« Og, efter at havde vævet lidt omkring, stillede hr. Jones et meget direkte spørgsmål; og han fik et meget direkte »Ja«. Og Trumps officielle repræsentant Spicer sagde, »Vi er forpligtet på vores valgløfter. Ja.« Dette er en bekræftende udtalelse på vegne af præsident Trump om, at han stadig støtter denne lovgivning. Så potentialet er klart til stede; men vi ønsker at gøre det klart her i denne diskussion, at dette på ingen måde er et afgjort løb. Det er på ingen måde absolut. Jeres rolle som tilhængere af LaRouchePAC, som støtter af LaRouchePAC, og som LPAC-aktivister, er *umiddelbart, absolut afgørende*. Vi må sikre os, at denne lov gennemføres.

I de næste timer og minutter venter vi i øjeblikket på resultaterne af et par eksekutive ordrer, som præsident Trump har underskrevet tidligere på dagen – midt på fredag

eftermiddag, lige efter frokost. En af disse handler om, hvordan han har til hensigt at strukturere reformen af Dodd/Frank-loven. Dette er et afgørende spørgsmål, for, som enhver ved, så var Dodd/Frank en total vittighed; det var et totalt forsøg på at lade som om, at de lagde Wall Street i tømmer samtidig med, at de fuldstændig overgav sig til Wall Street og lod Wall Street skrive størstedelen af loven, der består af henved titusinder af sider – det er sindssygt. Så der forelægger et juridisk grundlag for at skrotte Dodd/Frank og indføre en ægte reform, som ikke består i en regulering, en bunke bestemmelser om regler, men som er en virkelig strukturreform med Glass/Steagall. Det behøver slet ikke være titusinder af sider; det er en meget klar fastlæggelse af et princip (lov). Man har kommercial bankaktivitet, og så har man spekulationsbankaktivitet; de skal være [totalt] adskilte, og sådan er dét. Man har ikke brug for 40.000 sider til at erklære dette; det er en principiel erklæring, det er et spørgsmål om strukturen, og det er ganske klart. Det er ikke minutiose, detaljerede regler om hvert eneste aspekt af hvert eneste, finansielle instrument. Det er en særdeles klar principerklæring. For slet ikke at tale om det faktum, at Dodd/Frank også grundfæstede forsøget med bail-in (ekspropriering af visse typer af bankindskud).

Der er altså juridisk støtte til og grund til at støtte reformen og fjernelsen af Dodd/Frank; men, dette kan stadig væk gå i mere end én retning. Et spørgsmål, som er af interesse, og som vi må undersøge nøjere, er den rolle, som Jamie Dimon spiller; han er ikke blot en førende Wall Street-bankier; han er også en person, der har været aktivt involveret, i udstrakt og intens grad, udtrykkeligt imod Glass-Steagall og imod LaRouche-bevægelsen og vores aktiviteter for at kæmpe for Glass-Steagall. Han nævnes nu som del af et team, der skal rådgive Trump eksplisit i spørgsmålet om, hvordan Dodd/Frank skal reforimeres. Hvilken vej, det vil gå, er ikke klart; vi har endnu ikke set denne eksekutive ordre, så vi ved ikke, hvad den siger. Vi venter på det. Vi

ved selvfølgelig, at Trump før har afvist folk; han er ikke bange for at udtale sin klassiske sætning, »Du er fyret!« og komme af med folk. Han har erklæret sin støtte til Glass-Steagall, men dette rejser nogle juridiske spørgsmål.

Den pointe, vi ønsker at fastslå her i dag, er, at intet af dette er afgjort; men det viser det, vi har forventet. Og hvis I er med, bør I også have forventet det. Et totalt slagsmål over amerikansk politik, over spørgsmålet om at lægge Wall Street i tømmer med Glass-Steagall, er i front og centrum for denne kamp.

Vi vil nu afspille et par minutter af højdepunkterne af denne pressekonference; diskussion var betydningsfuld, med særdeles gode pointer, og dette typificerer den lovgivende grens (Kongressens) åbenhed og beredvillighed. Her kommer klippet:

Uddrag af kongresmedlemmers Pressekonference om tværpolitisk støtte til genfremsat Glass/Steagall-lovforslag.

(Se hele pressekonferencen her:
<https://www.youtube.com/watch?v=xFH1Mwhx0Qk>)

Marcy Kaptur: I år markerer vi, at det er 9 år siden, vi havde den største, finansielle krise i en generation. Vi er alle gamle nok, og vores hukommelse er stærk nok, til, at vi kan huske dette. Denne økonomiske katastrofe vær tæt ved at forårsage ødelæggelsen af hele landets finansielle infrastruktur og førte til det, historien nu kalder Den store Recession (økonomiske nedgangstid). I løbet af disse ni år, hvis vi ser tilbage og husker, så har Wall Street-bankerne haft succes og i realiteten tjent rigtig mange penge. I mellemtiden har mange, mange amerikanere – bogstavelig talt millioner – fortsat oplevet det, vi ville benævne med »finansielt nederlag, fiasko«. JP Morgan Chase, Bank of America, Citigroup, Wells Fargo, Goldman Sachs og Morgan Stanley har alle rapporteret om profitter under denne recession og de efterfølgende år. I løbet af disse seneste ni

år har Wall Street genvundet al sin rigdom fra før krisen, med renter, alt imens 'Main Street' – den almindelige amerikaner – endnu ikke har set noget til en reel, økonomisk genrejsning, i lokalsamfund efter lokalsamfund, fra kyst til kyst.

For blot at nævne et par tal: For 15 år siden udgjorde landets seks største bankers aktiver omkring 17 % af vores totale produktion – Bruttonationalprodukt, BNP – 17 %. I dag oppebærer disse seks topbanker aktiver for \$10,1 billion (med 12 nuller); over halvdelen af vore BNP. Dette er alt for meget magt i alt for få hænder. Så ikke alene har de haft en smuk profit, men de er også kommet til at kontrollere, regere over, vores økonomis mest betydningsfulde kontrolcentre.

Tiden er inde til, at Kongressen sikrer, at disse fiaskoer i vort banksystem aldrig vil blive gentaget. Det er grunden til, at vi er her i dag, og jeg takker mine kolleger dybt for at gå sammen med mig. For at bygge på dette momentum og tage skridt til at genindføre Glass-Steagall, for at adskille 'klog og fornuftig', kommerciel bankvirksomhed fra spekulation.

Tulsi Gabbard: Vi ser fortsat konsekvenserne af ophævelsen af Glass-Steagall på første hånd i lokalsamfund som mit eget, og i lokalsamfund i hele landet; hvor Wall Street-banker har fået lov til at udføre deres risikable investeringspraksisser med det amerikanske folks penge. De har fået lov til at fortsætte til fordel for deres regnskabsresultat og deres profit, på ryggen af det amerikanske folk. Dette er uacceptabelt; dette er ikke et partipolitisk spørgsmål, dette er et spørgsmål, som er vigtigt for det amerikanske folk, og grunden til, at I nu ser støtte på tværs af partipolitisk tilhørsforhold for denne vigtige lovgivning.

Jeg har længe været fortaler for at genindføre Glass-Steagall-loven, og jeg ser frem til at kunne fortsætte arbejdet sammen med allierede og partnere her i Kongressen, i Det Hvide Hus og vigtigst af alt, sammen med det amerikanske folk; hvis stemme må høres.

Tim Ryan: Walter [Jones] nævnte ordet »synd«, og jeg mener, at denne ophævelse [af Glass-Steagall, 1999] var det oprindelige syndefald i vores økonomis nedadgående spiral, som førte til, at hele nabolag i min valgkreds, og i hele delstaten og landet, blev totalt tilintetgjort. Denne lov er en måde – som vi [sic] katolikker ville sige – hvorpå vi kan skrifte og få fjernet denne plet fra USA's politiske institutioner, og forhåbentlig begynde at genoprette en grad af sund fornuft i vores banksystem.

Kaptur: Siden sidste sommer har 15 delstatskongresser introduceret resolutioner, der kræver, at den nationale Kongres genindfører Glass-Steagall; og Demokrater og Republikanere har nedfældet støtte til Glass-Steagall i deres respektive politiske programmer, hvilket var en enorm præstation på vegne af jer alle, og af alle andre i hele landet, der har arbejdet på dette i meget lang tid. Vi har en lang hukommelse. Selv præsident Trump har erklæret sin støtte til en ny Glass/Steagall-lov, og vi har en forpligtelse til at arbejde sammen med ham for at skabe dette.

Walter Jones: Jeg er glad for, at hun refererede til Donald Trump. Jeg vil oplæse en sætning, og dernæst afslutte.

Den Republikanske præsidentkandidat Donald Trump krævede i onsdags en version for det 21. århundredes Glass/Steagall-lov, der kræver en adskillelse af kommersiel bankaktivitet og investeringsbankaktivitet; en ændring, som det Republikanske Parti ligeledes støttede i sit partipolitiske program i 2016. Jeg har til hensigt at være meget pro-aktiv; jeg har til hensigt, så snart Det Hvide Hus får sig organiseret lidt bedre, at henvende mig til hans rådgivere i kommercielle anliggender og minde dem om det standpunkt, som han og mit parti har indtaget med hensyn til en genindførelse af Glass/Steagall-loven.

Jeg ønsker, at du, Marcy, skal vide, at jeg er så forpligtet på dette spørgsmål som noget, jeg nogensinde har været

forpligtet på. Jeg er jeres 'half-back'; og jeg vil være derude og tage ethvert skridt til, hvad så siden der skal gøres. Men, som hun sagde, og dette er min afslutningsbemærkning, »I er nøglen i dette spørgsmål«. Amerikanerne må forstå det angreb og den skade, der er forvoldt imod dem, gennem den kendsgerning, at vi ophævede Glass-Steagall. Lad os gøre dette til en sejr for året 2017. Tak.

Her følger resten af webcastet på engelsk:

DENISTON: So, as you saw there, there is motion. People are ready to act; but, again, this is an open fight. Before we get into the discussion, I want to call on our audience to sign the

LaRouche PAC petition for Trump to commit to the original official Glass-Steagall Act, in his first official address to the

Congress, which the last we have heard, is scheduled for Feb. 28.

That's less than one month from now for a mobilization to build

the signatures for this petition.

This, as I think we will get to in the discussion, has already been an effective tool in mobilizing the legislature, people in the Congress, for the support of this initiative of Glass-Steagall, of this Bill. But it's not just going to come from the Congress alone. This activity of rallying local communities, community groups, organizations across the nation,

is absolutely critical. This can't just be some direct lobbying

of Congress. This has to be a unified national mobilization, where these Members can get the support and, when necessary, the

kick in the rear end, to get behind this issue. So, that is absolutely critical.

You can sign the petition on-line at lpac.co/trumpsotu. We now also have the ability for text. You can receive more information directly via text on your mobile phone. If you text

gsact to 202-524-8709, you'll immediately receive more information about the petition. You can read it right there on your phone, and you can sign it. We're asking you, again, to do

this yourself, if you haven't done it; but mobilize others. Get

your community, look for local groups, look for organizations, look for your neighbors, your friends, your family. This is an absolutely critical issue.

Just to underscore one last point, Helga Zepp-LaRouche made

very strongly in recent days' discussions: Right now, this is not

just about vengeance against Wall Street, or something. This is

not just about getting payback for what Wall Street did to the American people since the bail-out, or for the years prior, even.

That's true. But beyond that, this is critical. The system is poised for a larger blow-out than 2008. Nothing was solved by the

bail-out process. The fundamental issues of the crisis were made

worse; much worse. This entire speculative bubble was supported,

it was inflated more, and you had more crazy instruments and attempts created to prop up a system that is fundamentally unsound, has no connection to the physical economy, is purely a

parasite on the actual economy. That process has wound itself around to the point where it is ready to blow out again.

So, Glass-Steagall is {absolutely}, again,

{absolutely} the central issue, the Number One issue that everyone needs to be fighting on now. This discussion today should be an appeal for you to get more involved, or get involved immediately in that fight.

Diane might have more to say. We can mention some activity

that we've had recently in Washington, D.C., also in New York City, that underscores the type of mobilization we're leading; but I'll just open it up with that.

DIANE SARE: I'd like to remind all of our listeners why we are

at the point we are at; and remind people the kind of fake news

and despicable propaganda preceding the election, where we heard

over and over again how the population was divided. We had George

Soros pumping in his money to various organizations to create an

appearance of that. But, what the American people demonstrated is

that we are not divided, in a couple of major areas; which Ben referenced at the beginning. No. 1: Americans do not think that

we should have a thermonuclear war with Russia; that this was one

of the main reasons why people, particularly Democrats – Bernie

Sanders supporters and others – turned away from Hillary Clinton, because she was seen as perpetuating the war and murder

policy of President Barack Obama, who, so far, is the biggest killer-President that we have yet had in the United States. And,

as President Putin warned, "Obama seems to be the kind of

President that says goodbye, but then doesn't go; he keeps reappearing." I think it's important that Americans not forget that.

The other major issue for the American people, who have experienced the worst collapse in the standard of living and life as measured in terms of life expectancy, employment, and so on since the Great Depression, is that people do not think that it's just for Wall Street billionaire crooks to have their feet on our necks as they steal everything we own to bail themselves out for their own bankrupt policies. Again, Hillary was seen as the darling of Wall Street.

If there were a "mandate" for the Trump Presidency, these two areas are absolutely crucial. What we know, so far, is that Trump did have a phone conversation with President Putin which was close to an hour; which indicates a certain type of potential there. We also know the relationship with China, given what Xi Jinping is doing, is very important. We know Trump's appointed Ambassador to China, Terry Branstad, has just released a statement promoting a kind of win-win collaboration with China; which is promising. We know, as was mentioned, that President Trump did call for reinstating Glass-Steagall when he was campaigning, just a couple of weeks prior to the elections.

We know – which I find very interesting, because sometimes the best way to figure out what the potential might be, is to look at what your enemies are saying. Yesterday there was a very freaked out article in CNN Money, with the headline "Will

Trump

Break up the Big Banks?" They announced that Jamie Dimon, [chairman, president, and CEO of JPMorgan Chase] was rushing to

Washington, D.C. to meet with Trump today, and that Trump is planning on "do a big number ... on Dodd-Frank." As Ben said, we don't have the text yet of Trump's Executive Orders. We know various matters, and frankly, Jamie Dimon is not a very promising character.

What the article says, in a very hysterical tone, is "But

Trump did bash big banks before the election, especially Goldman

Sachs. Breaking up the banks would appeal to Trump's populist message of draining the swamp by uprooting the establishment. The

new President could also argue it solves the 'too big to fail' problem that the 2008 financial crisis exposed. Plus, it's something that Republicans like John McCain and liberals such as

Elizabeth Warren and Bernie Sanders broadly agree on.

Glass-Steagall was even included in the official Republican Party

platform during Trump's convention."

As I'm reading this article I can hear the pitch of the

speaker rising to a shriek. Then they freak out that Stephen Bannon said, "You really need to go back and make banks do what

they do: Commercial banks lend money, and investment banks invest

in entrepreneurs and to get away from this trading." And the writer says, "That sounds a lot like Glass-Steagall." The writer

says, "It's not totally clear where Trump stands on this right now." And you heard from Ben what Spicer said, so our point is

that this is an open fight; it is an open debate. What we have learned in the last days, is you really cannot rely on the news

media, the so-called "non-fake" news seems to be more fake, or at

least as fake, as the fake news.

The moment is not to sit back and try and figure out what

exactly is the policy, but to intervene to {make} policy; which

is why it's so important that every single person here get involved. I'd also like to say, the potential has not been missed

on the few desperados who are clinging with their fingernails to

the bankrupt trans-Atlantic partnership and the European Union.

People may have heard that Donald Tusk, who is the President of

the European Council, said that the United States on Donald Trump

is as big threat as the newly-assertive China, an aggressive Russia, and wars, terror, and anarchy in the Middle East.

So, here's this guy, lumping China, which has just lifted

700 million people out of poverty and is reaching out to the whole world for a program that would benefit mankind. Putin, who

has successfully prevented Barack Obama from plunging us into thermonuclear war, and took very effective measures in the direction of eradicating ISIS and al-Qaeda in Syria, and so on.

And he's saying that's the same thing as ISIS and now the US is

part of that.

This is what I'm getting at; that you just have so much

insanity being promoted. I would maintain, from our organizing in

the streets of Manhattan, where we have had a very interesting response, that Americans frankly are much more thoughtful than this. People don't want to be at each other's throats. They certainly don't want war. They are cautiously optimistic that there is a hope for a turn in direction; and it is really for us

at LaRouche PAC to be able to indicate the direction, because otherwise you're just not going to get it. Think about what Mrs.

LaRouche was doing in China in 1996 on the World Land-Bridge, these kinds of programs. People don't have the full picture.

What people {can} do at this moment, is absolutely mobilize

for Glass-Steagall. Don't expect to hear more. We know a couple

of things. We know that the British have said that they would consider Glass-Steagall being reinstated in the United States a

casus belli, an act of war, because it will wipe out trillions of

dollars of crazy speculative crap. Which will be good riddance for most of us, but for some people, not. And we know that some

people have commented that Glass-Steagall being reinstated could

be the biggest deal since Jesus Christ crushed the Roman Empire.

In other words, it's a revolutionary, giant change. So don't

expect that it's just going to somehow come along in an off-handed way, and exist. Obviously, there's going to be a fight

for this; and we need every single American involved.

The last thing I want to say, is that part of the effectiveness on Capitol Hill was this group, the Ohio

Revolution, which has been circulating the petition. Their thinking was not simply to just go to everyone to get signatures, but to organize leaders in the community; whether it's ministers, labor union officials, state legislators, mayors, councilmen. In other words, not only do we want you to simply sign the petition, but we need you to organize and to get everybody who has any clout or who represents a constituency, to get on board in this fight, and we should really move. I would say, if CNN is freaked out enough to have an article asking whether Donald Trump is going to go with this or not, we should presume that indicates a possibility; and we should do everything we can to take advantage of the opening and move on it.

MEGAN BEETS: I think, Diane, what you're bringing up is critical; that this is an absolute paradigm shift. What we're doing is shutting down a system of finance which has been at the core of the British Empire for hundreds of years. Now what are we going to replace it with? That's the big question, and that's why we and our supporters, all of you listening out there, have to take the responsibility to know and study the principles of physical economics which are the core of Lyndon LaRouche's discoveries in the science of economics. How are we going to rebuild the country? You go back to LaRouche's core writings: {So, You Wish to Learn All About Economics?}; his papers on the issue of infrastructure not as an object which costs money

like the bridge you pay to drive over, but infrastructure as creating a core economic platform which transforms the potential of every process in your economy. How do we raise the physical wealth, how to we increase the living standard for billions of people across the planet and create the potential for mankind to industrialize the Moon? These are the questions that people have to study. And it is that process of the American citizenry choosing to adopt a higher identity of a more developed, more mature mankind in the future beyond this currently collapsing system. Then organizing our fellow citizens to understand how we're going to do that; beginning with the reinstatement of Glass-Steagall. Shutting down this bankrupt financial system; then following that up with the establishment of a national bank so that we can utter productive credit to the things which will increase the productivity of the population and allow us to take those next steps of development. Like a crash program for the development of fusion; like a crash program to get our capabilities of our space program back, to re-adopt the policies of colonizing the space between the Earth and the Moon and then developing and industrializing the Moon. This really is the vision that people who are organizing with us have to begin to adopt. That really is our sense of authority in demanding that we shut down this bankrupt, evil Wall Street system with Glass-Steagall.

DENISTON: Absolutely! And we should maybe highlight for

our viewers that yesterday we had a very useful discussion led by

Jason Ross, our colleague in the Science Team, taking up just this subject. I think that's definitely critical; getting at the

issue of value. What is real economic value? As was cited in this press conference, the largest banks' share of so-called GDP

has actually been skyrocketing; and now represents over 50% of supposed GDP. That is not real value; monetary figures are not

– so you have this explosion of monetary assets, monetary figures. But if you take the physical standard living of the US

population as an entirety, it's down, down, down. That's this complete disconnect between the so-called monetary system, which

should be a functional credit system, and the actual real economy; the thing that actually keeps people alive, improves people's living standards, and actually supports the society – the physical processes of economy.

As Mr. LaRouche identified with his Triple Curve diagram in

the '90s, defining the principle in this breakdown; those have been diverging at a more and more rapid rate. That defines a process that's unsustainable and as we've said, there's nothing

else that can work other than a Glass-Steagall – in its original

form – revival to separate out that monetary system. Cut that off; you can't go both ways. Only then can you actually invest

in real value again. That's where the discussion needs to go, and

that's what the country absolutely needs at this point; is a real

recovery program like what Kennedy tried to do, what Franklin

Roosevelt was able to do. That level of reform of the current policy and investment in these higher levels of productivity outlined in LaRouche's Four Laws is the program needed now. Glass-Steagall is that first step.

So, I think that's absolutely clear for our listeners what our challenges are and what our mission is right now in the immediate period ahead.

So, I know we're definitely awaiting this executive order; a sense of what's going to come out of that. Diane, I don't know if you have more, but I think we have a pretty clear orientation in the immediate days – or I would say hours ahead, to move on this thing. We have a less than one month deadline on this petition; but a lot can be decided between now and then, before then even. So, every day counts. As Diane emphasized, that was very important; the role of mobilizing the population and institutions in the population, community leaders, leading layers in the population out of this craziness that the media is spinning out there, and into these real substantial issues is {decisive} at this point. Getting those people on board and fighting with us for this Glass-Steagall reform, for this economic reform, is critical. {YOU} play an absolutely indispensable role in doing that.

So, I think we have a challenge and a mission before us. Unless we have anything else to add today, I think this is a very clear focus; and I think we should really get to work. So, with that again, people have the information for the petition; circulate that, get the signers on that. If you haven't

signed
yourself, do it immediately; but get other people on. You
should
have a goal of getting 10, 100 people added to that thing on a
daily basis at this point. That's our orientation, that's our
action. We'll be back in the coming days with more; and we
look
forward to speaking with you then.

Kongresmedlemmers Pressekonference om tværpolitisk støtte til genfremsat Glass/Steagall-lovforslag. Uddrag

Marcy Kaptur: I år markerer vi, at det er 9 år siden, vi havde den største, finansielle krise i en generation. Vi er alle gamle nok, og vores hukommelse er stærk nok, til, at vi kan huske dette. Denne økonomiske katastrofe vær tæt ved at forårsage ødelæggelsen af hele landets finansielle infrastruktur og førte til det, historien nu kalder Den store Recession (økonomiske nedgangstid). I løbet af disse ni år, hvis vi ser tilbage og husker, så har Wall Street-bankerne haft succes og i realiteten tjent rigtig mange penge. I

mellemtiden har mange, mange amerikanere – bogstavelig talt millioner – fortsat oplevet det, vi ville benævne med »finansielt nederlag, fiasko«. JP Morgan Chase, Bank of America, Citigroup, Wells Fargo, Goldman Sachs og Morgan Stanley har alle rapporteret om profitter under denne recession og de efterfølgende år. I løbet af disse seneste ni år har Wall Street genvundet al sin rigdom fra før krisen, med renter, alt imens 'Main Street' – den almindelige amerikaner – endnu ikke har set noget til en reel, økonomisk genrejsning, i lokalsamfund efter lokalsamfund, fra kyst til kyst.

For blot at nævne et par tal: For 15 år siden udgjorde landets seks største bankers aktiver omkring 17 % af vores totale produktion – Bruttonationalprodukt, BNP – 17 %. I dag oppebærer disse seks topbanker aktiver for \$10,1 billion (med 12 nuller); over halvdelen af vore BNP. Dette er alt for meget magt i alt for få hænder. Så ikke alene har de haft en smuk profit, men de er også kommet til at kontrollere, regere over, vores økonomis mest betydningsfulde kontrolcentre.

Tiden er inde til, at Kongressen sikrer, at disse fiaskoer i vort banksystem aldrig vil blive gentaget. Det er grunden til, at vi er her i dag, og jeg takker mine kolleger dybt for at gå sammen med mig. For at bygge på dette momentum og tage skridt til at genindføre Glass-Steagall, for at adskille 'klog og fornuftig', kommerciel bankvirksomhed fra spekulation.

Tulsi Gabbard: Vi ser fortsat konsekvenserne af ophævelsen af Glass-Steagall på første hånd i lokalsamfund som mit eget, og i lokalsamfund i hele landet; hvor Wall Street-banker har fået lov til at udføre deres risikable investeringspraksisser med det amerikanske folks penge. De har fået lov til at fortsætte til fordel for deres regnskabsresultat og deres profit, på ryggen af det amerikanske folk. Dette er uacceptabelt; dette er ikke et partipolitisk spørgsmål, dette er et spørgsmål, som er vigtigt for det amerikanske folk, og grunden til, at I nu ser støtte på tværs af partipolitisk tilhørsforhold for denne vigtige lovgivning.

Jeg har længe været fortaler for at genindføre Glass-Steagall-loven, og jeg ser frem til at kunne fortsætte arbejdet sammen med allierede og partnere her i Kongressen, i Det Hvide Hus og vigtigst af alt, sammen med det amerikanske folk; hvis stemme må høres.

Tim Ryan: Walter [Jones] nævnte ordet »synd«, og jeg mener, at denne ophævelse [af Glass-Steagall, 1999] var det oprindelige syndefald i vores økonomis nedadgående spiral, som førte til, at hele nabolog i min valgkreds, og i hele delstaten og landet, blev totalt tilintetgjort. Denne lov er en måde – som vi [sic] katolikker ville sige – hvorpå vi kan skrifte og få fjernet denne plet fra USA's politiske institutioner, og forhåbentlig begynde at genoprette en grad af sund fornuft i vores banksystem.

Kaptur: Siden sidste sommer har 15 delstatskongresser introduceret resolutioner, der kræver, at den nationale Kongres genindfører Glass-Steagall; og Demokrater og Republikanere har nedfældet støtte til Glass-Steagall i deres respektive politiske programmer, hvilket var en enorm præstation på vegne af jer alle, og af alle andre i hele landet, der har arbejdet på dette i meget lang tid. Vi har en lang hukommelse. Selv præsident Trump har erklæret sin støtte til en ny Glass/Steagall-lov, og vi har en forpligtelse til at arbejde sammen med ham for at skabe dette.

Walter Jones: Jeg er glad for, at hun refererede til Donald Trump. Jeg vil oplæse en sætning, og dernæst afslutte.

Den Republikanske præsidentkandidat Donald Trump krævede i onsdags en version for det 21. århundredes Glass/Steagall-lov, der kræver en adskillelse af kommersiel bankaktivitet og investeringsbankaktivitet; en ændring, som det Republikanske Parti ligeledes støttede i sit partipolitiske program i 2016. Jeg har til hensigt at være meget pro-aktiv; jeg har til hensigt, så snart Det Hvide Hus får sig organiseret lidt bedre, at henvende mig til hans rådgivere i kommercielle

anliggender og minde dem om det standpunkt, som han og mit parti har indtaget med hensyn til en genindførelse af Glass/Steagall-loven.

Jeg ønsker, at du, Marcy, skal vide, at jeg er så forpligtet på dette spørgsmål som noget, jeg nogensinde har været forpligtet på. Jeg er jeres 'half-back'; og jeg vil være derude og tage ethvert skridt til, hvad så siden der skal gøres. Men, som hun sagde, og dette er min afslutningsbemærkning, »I er nøglen i dette spørgsmål«. Amerikanerne må forstå det angreb og den skade, der er forvoldt imod dem, gennem den kendsgerning, at vi ophævede Glass-Steagall. Lad os gøre dette til en sejr for året 2017. Tak.

POLITISK ORIENTERING den 2. februar 2017: Vil Trump lave alliance med Rusland og indføre Glass/Steagall – eller knuses af økonomisk kollaps?

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Kun princippet er virkelighed; resten er tom snak

Leder fra LaRouchePAC, 2. februar, 2017 – Kongresmedlem Marcy Kapturs pressekonference i går, hvor hun genfremsatte et lovforslag for Glass-Steagall, fandt sted samtidig med Trump-administrationens gentagelse af sin forpligtelse til at indføre Glass-Steagall, i besvarelse af et spørgsmål fra *EIR*-korrespondent Bill Jones. For dem, der så den, markerer denne pressekonference et totalt brud med den syndflod af åtsende hyper-partipolitik, der ledes af selveste den afsatte morder Barack Obama, og som næres af millioner af dollars af George Soros' narkopenge. Her var der i stedet patrioter, der søgte at forene Repræsentanternes Hus, og forene det med Senatet og præsidentskabet, på vegne af et afgørende, omgående skridt af vital, national interesse, og i realiteten, af vital interesse for verden.

Lyndon LaRouches forudsigelse, på sin 90-års fødselsdag i 2012, af afslutningen af topartisystemet, er nu i realiteten sket. (Husk, at de amerikanske vælgere lige så meget besejrede det Republikanske som det Demokratiske Parti i det nylige valg.) I stedet for repræsentanter for partier, så var det, vi så på gårdsdagens pressekonference, simpelt hen ledende personer – individuelle ledere – uden hensyntagen til partitilhørsforhold. Marcy Kaptur indledte pressekonferencen med at hilse præsident Trumps støtte til Glass-Steagall velkommen og meddele, at de ville arbejde sammen med ham for at få loven vedtaget. Kongresmedlem Tulsi Gabbard havde haft et møde med nyvalgte (men endnu ikke indsatte) præsident Trump, til dels, fordi hun ved, at spørgsmålene simpelt hen er

for vigtige til at afvise at mødes med en person, der kunne fremme en løsning. Kongresmedlem Walter Jones fortalte den gribende historie om sine to største fejltagelser: hans stemme til fordel for en ophævelse af Glass-Steagall i 1999, og hans efterfølgende stemme til fordel for den anden Irakkrig. Da det først gik op for ham, hvor dybt forkert, begge disse handlinger havde været, helligede han resten af sit liv til at rette disse fejltagelser, eller få tilgivelse for disse synder.

Som Aleksandr Solsjenitsyn engang skrev: »Der er intet, som i den grad er med til at vække alvidenhed i os, som vedvarende tanker om vore egne overtrædelser, fejl og fejltagelser.«

☒ Meningen og formålet med denne enhed i Kongressens to huse og præsidenten og folket rækker længere end til Glass-Steagall, der blot er det første, uopsættelige skridt. Meningen og formålet er **LaRouches »Fire Love«** fra juni, 2014. Disse Fire Love er en uadskillelig enhed. De udgør det princip, uden hvilket intet vil virke; denne nation kan kun reddes af mænd og kvinder, der ledes af et princip – og dette er princippet. »Det er det virkelige«, som LaRouche sagde i dag. Resten er tom snak.

Tidligere embedsmand i Reagan-administrationen Paul Craig Roberts, der med rette har støttet præsident Trump imod Obamas bagvaskelser og Soros' golem'er, skrev i en artikel for nylig, at Trump-administrationen måske ikke vil være i stand til at udføre sine planer. Det ville være sandt, havde det ikke været for eksistensen af Lyndon LaRouche og hans Fire Love – sammen med de nye, skabende opdagelser, som LaRouche vil introducere for fremtiden. Som han for nylig sagde: »Jeg har gjort dette før, og jeg kan gøre det igen.«

Under sin pressekonference fik kongresmedlem Kaptur overrakt 7.000 Ohio-borgeres underskrifter på brevet med en appell til præsident Trump om at genindføre Glass-Steagall, og som hun vil viderebringe til ham. I dag aftaltes det pr. telefon med

Lyndon og Helga LaRouche, at alle LaRouche-aktivister opfordres til at uddele et udskrift af denne appell (fra LaRouchePAC-websiden; **dansk udskrift fra vores hjemmeside her**), således, at mange flere tusinde underskrifter fra hele landet kan blive overrakt præsident Trump gennem kongresmedlem Kaptur og andre nationale kongresmedlemmer.

Og sluttelig, om lederskab: Vi minder om, at det kun vil kræve ÉN amerikansk senator (fra den nationale Kongres) til at sætte Steven Mnuchins godkendelse til finansminister på »venteposition«, for at stoppe godkendelsen. Ikke enoghalvtreds; blot én enkelt.

(**Pressekonference med Marcy Kaptur et alia kan ses her**)

Foto: Kongresmedlemmerne Walter Jones, Tim Ryan, Tulsi Gabbard (ved podiet) og Marcy Kaptur, introducerede »Loven om en Tilbagevenden til Klog og Forsigtig Bankpraksis«, H.R. 790, som kræver genindførelsen af Franklin Rooseveltts Glass/Steagall-lov. [instagram/Tulsi Gabbard]

STUDIEKREDS 3. Mødegang: torsdag 9. februar: Så du ønsker at lære alt om økonomi?

Næste mødegang i vores studiekreds:

Torsdag, den 9. februar, kl. 19.

**Sted: Schiller Instituttets kontor,
Sankt Knuds Vej 11, kld., t.v.,
Frederiksberg.**

**Eller ring inden for at deltage via
Skype eller telefon: 53 57 00 51.**

Lyndon LaRouches Lærebog i Økonomi:

Pdf. af lærebogen kan downloades her: »So, You wish to learn all about Economics?«

Grækenland: Vi skal have en Grexit-debat eller forberede eurozonens kollaps

2. februar, 2017 – Nogle græske politikere kræver, at Grækenland forbereder sig på eurozonens kollaps eller også forlader den i hælene på Italien, hvis det forlader eurozonen. Syriza-partiets talisman, Nikos Xydakis, sagde til det græske Skai Tv, at parlamentsmedlemmer bør afholde en debat om Grækenlands medlemskab af euroen.

Xydakis, en tidligere minister for EU-anliggender, fremførte, at »der bør ikke være nogen tabuer, når vi taler om menneskers skæbne. Vi har nået et punkt, hvor befolkningen ikke længere har nogen udholdenhed tilbage. Jeg mener, at vi må have en

politisk og national diskussion, hvis ikke har fundet sted i løbet af de seneste syv år. Denne diskussion må naturligvis udgå fra parlamentet.«

Udtalelsen gav anledning til hysteri fra oppositionen, og også internt i Syriza.

Xydakis udlaede sin respons til angrebene imod ham og sagde, at han ikke var fortaler for en tilbagevenden til drakmen, men klart erklærede: »Jeg gentager, hvad jeg sagde sidste gang: Vi må have en offentlig, seriøs og ansvarlig diskussion om de historiske udfordringer, det græske folk står overfor, og se på de mest brugbare sammensætninger. En diskussion i offentligheden, i institutionerne – eller i cafeer, eller bag kulisserne. De stadigt mere besværlige betingelser for vore memoranda kræver en stadig mere grundig strategisk og politisk debat.«

»I denne ånd talte jeg for, at ingen diskussion bør dæmoniseres for at borgerne kan få et klart billede, der stemmer overens med virkeligheden. Jeg har aldrig støttet en tilbagevenden til drakmen ... Det er blot fordi, vi ved, at en kaotisk overgang er til skade for det græske folk.«

Han satte spørgsmålstege ved, at euroen skulle være »uigenkaldelig«, og sagde, »Der er ingen, der ved, hvad eurozonen vil være om et par år«. Desuden sagde han, »at forlade eurozonen i dag, under de betingelser, der er fremsat af [den tyske finansminister Wolfgang] Schäuble, ville ikke være favorabelt.«

Xydakis er ikke medlem af Syrizas gamle garde, men er tidligere chefredaktør for *Kathimerini*, den førende liberale avis, hvilket betyder, at hans kommentarer har lidt mere vægt.

Medlem af EU-parlamentet for Syriza, Stelios Koulogou, sagde, at, hvor det ville være »selvmord« for Grækenland at være det første land til at forlade eurozonen, så bør Grækenland ikke desto mindre have en plan parat for det tilfælde, at eurozonen

opløses; 19 af EU's nuværende 28 medlemsstater, kollektivt kendt som eurozonen, bruger i øjeblikket enhedsvalutaen, euroen.

Kouologlou, som talte på Schiller Institutets konference i Paris i juni, 2015, satte også spørgsmålstejn ved, at euroens fremtid skulle være fastlagt. Han krævede, at regeringen udarbejder en nødplan for et sådant scenerie: »Vi må være forberedt på enhver eventualitet ... Regeringen bør gå i gang med at arbejde på en plan«, sagde han til Action FM radio, iflg. den britiske avis *The Guardian*.

Han sagde, at Grækenland ikke bør lægge Grexit frem på forhandlingsbordet, fordi det ville spille i hænderne på Schäuble, der ønsker at vælte den græske regering og sætte partiet Ny Demokrati tilbage ved magten. Han sagde imidlertid, »Italien kunne forlade eurozonen. Hvis det sker, bør Grækenland gemme sig bag det og så forlade eurozonen.«

Glass-Steagall-lovforslag fremsat i USA's Kongres – Nu skal loven vedtages sammen med LaRouches Fire Love

Leder fra LaRouchePAC, 1. februar, 2017 – Tre udviklinger fandt i dag sted i Washington, D.C., som satte scenen for et politisk opgør, der vil afgøre, om USA's økonomi, og nationen USA, vil overleve.

Den første udvikling: Kongresmedlem Marcy Kaptur annoncerede genfremsættelsen af sit Glass/Steagall-lovforslag i den aktuelle, 115. nationale kongressamling, med 26 medsponsorer. Hun holdt også en højtprofilet pressekonference sammen med kongresmedlemmerne Walter Jones, Tulsi Gabbard og Tim Ryan, hvor hun udtalte: »Præsident Donald Trump har under sin valgkamp, i Charlotte, North Carolina, krævet en 'Glass/Steagall-version for det 21. århundrede'. Vi har en forpligtelse til at arbejde sammen med ham for at gennemføre dette.«

Dette er præcis den form for tværpolitisk fremstød, der kræves for at tvinge Det britiske Imperium og Wall Street til at sluge den medicin, de afskyer – men som landet og verden så desperat behøver.

Den anden udvikling: Pressetalsmand for Det Hvide Hus, Sean Spicer, responderede til *EIR's* Bill Jones' forespørgsel om, hvorvidt præsident Trump stadig støtter Glass-Steagall, som han i valgkampagnen tilbage i oktober 2016 havde erklæret, at han gjorde. Jones refererede til de »tvetydige« udtalelser fra den nominerede finansminister, Steven Mnuchin, hvis godkendelseshøring i Senatet i øjeblikket pågår. Spicer forsikrede Jones og det forsamlede pressekorps om, at Trumps politik fortsat er »konsekvent« omkring Glass-Steagall.

Den tredje udvikling: Det skammelige syn af de Republikanske medlemmer af Senatets Finanskomite, der rev deres egen regelbog i stykker, for at godkende nomineringen af Steven Mnuchin, der er i åbenlys opposition til Glass-Steagall, til posten som finansminister, på trods af den kendsgerning, at ikke én eneste Demokratisk senator var til stede – en åbenlys overtrædelse af Senatets regler. Denne manøvre har *de facto* indført et parlamentarisk system i Washington – i det mindste for indeværende. Nomineringen af George Soros' øksemænd Mnuchin går nu videre til det fulde Senat til vedtagelse, med mindre én senator – en hvilken som helst senator – kræver, at spørgsmålet sættes i »venteposition«.

I dag sagde Lyndon LaRouche til medarbejdere, at Glass-Steagall er fjendens mest sårbarer punkt, og at vi må virkeliggøre hensigten i Kongressen som helhed, med en klar politisk programerklæring i dette spørgsmål. Dét tager vi først, sagde han; vi kan få et flertal imod dem, og dernæst gå videre til resten af de Fire Love, der kræves for en national og international, økonomisk genrejsning.

Under den samme diskussion med medarbejderne understregede Helga Zepp-LaRouche, at vores mobilisering både må gå meget hurtigt frem for, inden for de næste 24 timer, at finde senatorer, der vil kæve spørgsmålet om Mnuchins godkendelse sat på »venteposition«; og også gå i dybden, for at opnå en omgående tilbagevenden til Glass-Steagall og LaRouches Fire Love. Dette spørgsmål om Glass-Steagall er den ene af to, centrale politiske kampe, der må vindes i, og omkring, den tiltrædende Trump-administration, understregede hun. Den anden politiske kamp er at komme væk fra randen af termonuklear krig med Rusland og Kina, som Bush' og Obamas politik har skabt, baseret på en genetablering af en fornuftig relation mellem USA og Rusland.

Trump gør betydelige tiltag i denne henseende, som det efter blev understreget af Kremls talmand Dmitri Peskov, der roste den »gode og konstruktive« telefonsamtale, som Trump og Putin havde den 28. januar. Og det voksende hysteri hos talstmænd for Det britiske Imperium og Wall Street, der hyler op om, hvordan Trump har skabt »exceptionel usikkerhed« for dem ved at samtale venskabeligt med Putin, viser, at der gøres reelt fremskridt.

Tiden er nu inde til at gøre Det britiske Imperiums værste mareridt til sandhed, i begge disse spørgsmål.

(Video: Pressekonference med Marcy Kaptur, Tulsi Gabbard, Walter Jones, Tim Ryan).

<https://www.youtube.com/watch?v=xFH1Mwhx0Qk>

Hvorfor USA, Rusland, Kina, Indien og Tyskland må overvinde geopolitik. □

Af Helga Zepp-LaRouche

29. januar, 2017 – Verden er så sandelig af lave. Men én ting er helt sikkert: Den aktuelle, mangesidige krise vil ikke blive overvundet efter gamle opskrifter, og slet ikke ved hjælp af geopolitiske skaktræk, 'farvede revolutioner' à la George Soros eller den måske knap så liberale udgiver af *Der Zeit*, Josef Joffes gammeltestamentlige 'Øje for øje ...'. I stedet har vi brug for et højere fornuftsplan, som definerer alle verdens nationers fælles interesse. Præcis dette plan er netop blevet demonstreret af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i hans seneste tale for den russiske Duma, hvor han foreslog en alliance mellem Washington, Moskva og Beijing for at finde løsninger på de globale udfordringer.

Med en modifikation af Schillers digt, »Ved det nye århundredes begyndelse« (*Der Antritt des neuen Jahrhunderts*) kunne man næsten sige: »To magtsystemer strides om eneherredømmet over verden«, nemlig det gamle, geopolitiske, krigsbefordrende system og så det nye, fremtidsorienterede paradigme for menneskehedens fælles skæbne. Repræsentanterne for den første, til undergang dømte, hidtidige, neoliberale globaliseringsorden reagerer på det opfattede tab af magt med verbale udbrud, der opfylder de kliniske betingelser for betegnelsen hysteri. Der er øjensynligt heller ikke megen ære

blandt tyve i denne lejr, f.eks. de forskellige fraktioner. Det bedste eksempel: Theresa Mays besøg i Washington, som havde til formål at »indhegne« den nye, amerikanske administration i Det britiske Imperiums »fold«. I modsætning hertil er den nye orden orienteret mod ganske andre principper, en orden, som baserer sig på win-win-samarbejdet omkring Kinas Nye Silkevej, og som hastigt ekspanderer.

Den vigtigste intervention i denne henseende kom fra Sergei Lavrov: »Vi mener, at opbygningen af relationerne mellem Rusland, USA og Kina hverken er ekskluderende eller involverer projekter, som vækker bekymring for andre stater; disse relationer er åbne og fair. Jeg er overbevist om, at Ruslands, USA's og Kinas økonomiske strukturer på mange måder komplementerer hinanden i materiel og økonomisk henseende.« Disse tre nationer kunne ligeledes med hensyn til internationale sikkerhedsspørgsmål spille en vigtig rolle. Rusland og Kina har allerede haft et godt samarbejde inden for dette område og forventer, at Donald Trump, der allerede har uttalt, at USA ikke længere vil blande sig i andre landes interne anliggender, ligeledes vil samarbejde.

Talskvinde for det Kinesiske Udenrigsministerium, Hua Chunying, støttede omgående det russiske forslag om et trilateralt samarbejde mellem disse tre nationer, som alle har global indflydelse og er permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd. De har et stort ansvar for stabilitet og udvikling, sagde hun.

Hvis Donald Trump skulle vælge et tæt samarbejde med Rusland, Kina og Indien, ville dette virkelig være enden på geopolitik. Frygten for noget sådant drev øjensynligt den britiske premierminister Theresa May til, som det første, udenlandske statsoverhoved, at opsøge Trump og dér uden pauser rave løs om den vidunderlige relation mellem Reagan og Thatcher, som har »eksistensen af den moderne verden« at takke for. Denne angloamerikanske særlige relation måtte nu atter overtage lederskabet for den nye tidsalder, iflg. *May. London Times*

påpegede, at May på ingen måde undervurderede Trump, men derimod ville »tappe ind« i den stemning, der havde ført til Brexit, som vigtige, ideologiske broer til Trumps Hvide Hus. *Financial Times* fantaserede over en anden hensigt med Mays mission, nemlig at udnytte denne særlige relation til at splitte Rusland og Kina gennem alle mulige koncessioner og manipulationer. *New York Times* havde overskriften: »Britisk tilpasning til Trump sætter europæisk ordning på spil«, med en hentydning til Trumps negative holdning til EU.

Den totale virkelighedsfornægtelse hos tilhængerne i den geopolitiske fraktion fremavler sære blomster. Således skriver Joffe som argument imod Trumps protektionistiske forholdsregler, at globaliseringen havde »skabt en eventyrlig rigdom, som oppebar den storsslæde socialstat og afbødede stødene for taberne. Protektionisme er til gavn for favoriserede industrier, men lader landet forarme – de svage først«.

Det er den klassiske, neoliberale »narrativ«; at det er fantastisk, at kasinoøkonomiens profitmagere er blevet eventyrligt rige og dernæst spiser taberne af med almisser, og herved fremstiller sig selv som ædle. Det er netop som en modstand imod dette snæversyn, at Brexit, valget af Trump og den italienske folkeafstemnings Nej til forfatningsændring var rettet. Joffes konklusion, nemlig, at Europa måtte overtage USA's rolle, »for at redde den liberale verdensorden«, er lige så latterlig som avisens *Die Welt* spørgsmål: »Bliver kansler Merkel en modspiller til den amerikanske præsident Trump og leder af det frie Vesten?« Norbert Röttgen – fra partiet CDU – føler øjensynligt tilsvarende ambitioner for sig selv og overgår sig selv den ene gang efter den anden. Han vil gå i opposition til Trump med »nye selskabs-alliancer« og sætter i denne henseende øjensynligt sine forhåbninger til folk som McCain.

Der findes kun én sikker måde, hvorpå den her skitserede uorden kan overvindes: Et højere fornuftsplan for alle verdens

nationers fælles interesser må etableres, og på hvilket plan de formentlige modsætninger forsvinder. Grundlaget for overvindelse af denne krise udgøres af de Fire, grundlæggende, økonomiske Love, som Lyndon LaRouche har defineret:

- * **Som den første, bydende nødvendige forholdsregel** må det transatlantiske finanssystems truende sammenbrud, der vil blive langt værre end det i 2008, forhindres gennem genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven. Under anførsel af LaRouche Politiske Aktionskomite er mange organisationer i USA i øjeblikket mobiliseret for at forøge presset på Trump for at holde sine valgløfter og senest i sin Tale om Nationens Tilstand (den 28. februar) indføre Glass/Steagall-loven i dens oprindelige form fra 1933.
- * **For det andet,** så må der skabes en Nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, og hvis absolut eneste formål må være, strengt efter principperne for fysisk økonomi at finansiere investeringer i infrastruktur, industri og grundforskning, som øger arbejdskraftens og den industrielle kapacitets produktivitet, og således frembringer fuld, produktiv beskæftigelse.
- * **For det tredje** må et internationalt kreditsystem efter de samme principper muliggøre et langfristet, internationalt samarbejde omkring genopbygningen af verdensøkonomien.
- * **For det fjerde** må det fremtidsorienterede, højere plan etableres, som er nødvendigt for at skabe en virkelig fredsorden, gennem et internationalt samarbejde omkring et forceret program for at virkeliggøre kernefusionsteknologien, der vil give menneskeheden sikkerhed for forsyningen af energi og råstoffer, samt omkring udforskningen af rummet.

Hvis Trump tager imod Lavrovs tilbud, og der kommer et konstruktivt samarbejde mellem USA, Rusland og Kina, vil et sådant win-win-samarbejde også være inden for rækkevidde for alle andre nationer. De første kontakter mellem Trump og den

indiske premierminister Modi har allerede ført til positive hensigtserklæringer.

Under disse omstændigheder må Tyskland tilslutte sig denne nye, strategiske alliance. Der er i vores egeninteresse at samarbejde med USA, Rusland, Kina, Indien og mange andre stater omkring den økonomiske opbygning af Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, såvel som også at gå i gang med den lange udsatte opgave med at industrialisere Afrika. Kun på denne måde vil flygtningekrisen blive løst på en human måde og til dels gøre godt for det faktum, at vi så længe har set passivt til, hhv. tilladt, at Bush', Obamas, Blairs og Camerons angrebskrige i Sydvestasien fandt sted; at de europæiske regeringer indirekte eller delvist støttede disse krige.

Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier har ret i sin iagttagelse, at, med valget af Trump, er det 20. århundredes gamle orden endegyldigt forbi. Og det er en meget god ting. Det påhviler os alle at bidrage til, at den nye orden vil retfærdiggøre menneskets sande identitet som kreativ skabning, hvor vi koncentrerer os om de store opgaver, som vi alene, blandt alle eksisterende, levende væsner, kan løse. Til dette hører sådanne spørgsmål som selve livets karakteristik, den menneskelige kreativitets rolle i universet og udviklingsprincippet i universet, som, ifølge vores nuværende erkendelsesniveau, består af henved to billioner galakser. Og ikke mindst, spørgsmålet om realiseringen af en skøn karakter ved hjælp af den æstetiske opdragelse.

Briterne i hektisk aktivitet

for at ødelægge Trump og redde Imperiet

Leder af LaRouchePAC, 31. januar, 2017 – Massedemonstrationerne imod præsident Trump og nyhedsmedierne 24-timers dækning, hvor han fordømmes, er ikke alene hykleriske, men demonstrerer, at briterne er ved at blive hysteriske over, at de er i færd med at miste kontrollen over USA. Siden Franklin Rooseveltts død, og i særdeleshed siden det britiske mord på John F. Kennedy, har det britiske system fået et fast greb i Washington. Mens Wall Street overtog den totale kontrol over nationens økonomiske politik og brugte den britiske »frihandel« til at erstatte Hamiltons dirigerede kreditpolitik, brugte briterne også USA som den »dumme kæmpe« til at føre kolonikrige på vegne af London og Wall Street, fra Vietnam og til evindelige krige imod suveræne, fredelige nationer i Mellemøsten under både Bush og Obama. Dette opretholdt den imperiale opdeling af verden i Øst versus Vest og førte til Obamas sluttelige bestræbelser på at fremprovokere en krig mellem USA/NATO og Rusland og Kina.

Nu truer Donald Trump med at vælte hele imperiesystemet, hvor han etablerer et partnerskab med Rusland for at besejre terroristsvøben (som i sig selv er en skabelse af briterne og deres kontrollerede monarki i Saudi-Arabien); hvor han afslutter frihandelspolitikken, hvis virkning var, at Vesten nedlagde sine egne industrier og udnyttede billig arbejdskraft i de underudviklede nationer; hvor han gør op med anti-vækst og svindelen med den anti-videnskabelige globale opvarmning; og hvor han lover at genoprette Det amerikanske, økonomiske System gennem Glass-Steagall for at genopbygge amerikansk industri, infrastruktur og videnskabelig forskning. Det er langt fra sikkert, at Trump vil opfylde disse løfter, men den blotte trussel om det har fået det britiske monarkis blå blod til at fryse.

Nu fører den britiske »Stop krigen«-koalition an i protesterne imod den selv samme person, der har stoppet Obamas evindelige krige! Den britiske agent George Soros finansierer massedemonstrationer imod Trump i USA, for, formentlig, at være anti-muslim, alt imens Soros støtter Obama, der slog titusinder af muslimer ihjel og drev millioner af muslimer ud af deres hjem. Trump fordømmes som værende »anti-videnskabelig«, fordi han afviser den forskruede Prins Charles og dennes miljøfantasier, og i stedet kræver fornyet udforskning af rummet og ægte, videnskabelig forskning.

Den alvorligste fejltagelse, som den nye præsident har begået – hans valg af Steven Mnuchin, der er imod Glass-Steagall (og sætter folk ud af deres hjem på striben), som sin finansminister – blev i dag forpurret af en boykot fra de Demokratiske medlemmer af Senatets Finanskomite. Ved at nægte at deltage i det planlagte komitemøde for at stemme om Mnuchins godkendelse, har de nægtet en »tværpolitisk« godkendelse, som det kræves, og således udsat godkendelsen på ubestemt tid og skabt tid til yderligere bestræbelser for at blokere for godkendelsen. En massemobilisering fra LaRouchePAC-støtter og andre for at standse Mnuchins godkendelse vil fortsætte ud over denne midlertidige sejr og vil omfatte en betydelig delegation fra hele Østkysten til Capitol Hill på onsdag, som tilsigter at tvinge spørgsmålet om Glass-Steagall frem i den politisk kaotiske situations forreste frontlinje. I betragtning af Mnuchins 15 år lange associering til George Soros, bør Republikanerne også forstå, hvorfor hans godkendelse må stoppes.

Vil amerikanerne og europæerne kapitulere til den fascistiske idé, at en amerikansk leder, der er i opposition til kolonikrige og forpligtet over for industrielt fremskridt, på en eller anden måde skulle være det modsatte af »vestlige ideer«? I årevis har det angloamerikanske oligarki og deres pressehorer bragt den løgn til torvs, at russisk og kinesisk »aggression« må stoppes for at redde »vestlige værdier«, når

fakta er, at Rusland og Kina har taget føringen mht. at fremme den vestlige civilisations historiske, men kasserede værdier – og således giver tryghed og velstand til deres egne befolkninger og, gennem processen med den Nye Silkevej, bringer denne tryghed og velstand til resten af verden. I mellemtiden er USA sunket ned i massearbejdsløshed og underbeskæftigelse, sammenbrud af vareproduktion, en narkoepidemi uden fortilfælde og dyb, kulturel dekadence, mens nationen under præsident Obama har befundet sig i en permanent tilstand af krig, hvor Obama stolt, på ugentlig basis, udarbejder en liste over »dronedrab«. Var det »vestlige ideer«?

Øjeblikket er svangert med muligheder for et nyt paradigme, der forener verdens folk i en ny renæssance, baseret på videnskab og det bedste fra alle nationers klassiske kultur. Dette vil ikke komme fra Donald Trump; men den kendsgerning, at han bryder Det britiske Imperiums länker og arbejder sammen med Rusland og potentelt også med Kina om global udvikling, skaber grundlaget for, at verden kan respondere til Lyndon LaRouches historiske lederskab for en ny, virkelig menneskelig verden.

Foto: Processen med 'farvede revolutioner', styret af Soros, har nu ramt USA for fuld styrke.

**Formand for EU-rådet Donald Tusk:
Europa konfronteres med**

eksistentiel trussel fra Rusland, Kina og nu USA

31. jan., 2017 – Når man hører de europæiske »lederes« seneste ordsvalder, ved man ikke, om man skal le eller tilkalde en ambulance, så disse stakkels mennesker kan komme i ordentlig lægebehandling, af hensyn til offentlighedens sikkerhed. Nu har formanden for Det europæiske Råd, Donald Tusk, fra Polen, en af Den europæiske Unions tre »præsidenter«, krævet, at Europa forener sig imod den eksistentielle trussel, som udgøres af Rusland, Kina – og nu USA!

I et brev, skrevet til EU-medlemsnationernes ledere forud for EU-topmødet i Malta i denne uge, advarer Tusk om, at EU's udfordrere er »farligere end nogensinde«. Disse farer, der kommer fra et »selvhævdende Kina, især på havene; Ruslands aggressive politik mod Ukraine og dets naboer; krig, terror og anarki i Mellemøsten og Afrika, hvor radikal islamisme spiller en hovedrolle, såvel som også bekymrende erklæringer fra den nye, amerikanske administration, gør vores fremtid yderst uforudsigelig«. I anden række udgøres farerne af euroskepticisme og de pro-europæiske eliters svaghed.

Men for Tusk er truslen fra udlandet langt den farligste: »I dag må vi klart hævde vores værdighed, et forenet Europas værdighed – hvad enten vi taler med Rusland, Kina, USA eller Tyrkiet... Vi må gøre det ganske klart, at opløsningen af Den europæiske Union ikke vil føre til genoprettelsen af en eller anden mytisk, fuld suverænitet af dens medlemslande, men derimod til deres reelle og faktiske afhængighed af de store supermagter; USA, Rusland og Kina. Kun sammen kan vi være helt uafhængige.« Med andre ord, hvis man forsøger at genvinde ens suverænitet fra EU, så bliver man en del af det Nye Paradigme!

(Tusk kunne have været mere farverig og advaret om truslen fra barbarerne fra de russiske stepper, den gule trussel, tyrken

og dem, der påtænker på at fratake kongerne deres guddommelige ret til at herske.)

Ifølge den tyrkiske avis *Yeni Safak* sagde europæiske diplomater, at højtplacerede nationale regeringsfolk og diplomater havde diskuteret en mulig respons til Trump ved et møde i Bruxelles mandag, men mere fattede personer advarede om, at europæerne ikke skulle handle overilet og fremmedgøre en hovedallieret.

Foto: Formand for Det europæiske Råd, Donald Tusk

Norges forsvarsschef kræver en dialog mellem USA, Rusland og NATO

31. jan., 2017 – Forsvarsschefen for de Norske Bevæbnede Styrker, admiral Haakon Bruun-Hanssen, krævede, i et interview med nyhedstjenesten Norsk Telegrambyrå (NTB), en direkte dialog med Rusland for at nedskalere de spændinger, der er opbygget i relationerne mellem USA og NATO på den ene side, og Rusland på den anden.

»Det er vigtigt for Norge, USA og NATO at kombinere forholdsregler for begrænsning med en dialog i relationerne med Rusland«, sagde Bruun-Hanssen, da en reporter spurgte ham, hvad han mente om udsigterne for de russisk-amerikanske relationer efter den første telefonsamtale mellem præsidenterne Vladimir Putin og Donald Trump. »Dette [kombinationen af begrænsning og dialog] er nødvendigt for at nedskalere de spændinger, der er opstået i sikkerhedssfæren«, sagde han.

Bruun-Hanssen advarede ligeledes imod russisk aktivitet i Det arktiske Område og sagde, at Norge burde tage skridt, og allerede gør et, med henblik på at afvise disse hypotetiske, nye trusler. Norge vil ligeledes udvide sin kapacitet for indsamling og analyse af situationen i havene i Det arktiske Område, iflg. en rapport fra TASS.

Samtidig sagde Bruun-Hanssen, at det norske militær ikke havde nogen klager imod deres russiske modparte i 2016, idet russerne havde udvist en professionel tilgang til deres aktiviteter.

Foto: Forsvarschefen for de Norske Bevæbnede Styrker, admiral Haakon Bruun-Hanssen.

Mere dokumentation om saudisk folkemord i Yemen

31. jan., 2017 – UNICEF, FN's Nødfond for Børn, har her til morgen udgivet en ny rapport, der siger, at Yemen har mistet et årtis landvindinger inden for folkesundhed som følge af krigen og den økonomiske krise, hvor et stigende antal børn bukker under for fejlernæring. Ifølge Reuters skønner UNICEF, at 3,3 mio. mennesker, inkl. 2,2 mio. børn, lider under akut fejlernæring i Yemen, mens 460.000 lider under alvorlig, akut fejlernæring.

»Det, der bekymrer os, er den alvorlige, akutte fejlernæring, fordi den dræber børn«, sagde Meritxell Relano, UNICEF-repræsentant i Yemen, til Reuters i Genève. »På grund af den smuldrende sundhedssektor, konflikten og den økonomiske krise er vi sat ti år tilbage. Et årti inden for sundhedsmæssige landvindinger er gået tabt«, sagde hun, hvor 63 af alle 1000

nyfødte nu dør før deres 5. leveår, en stigning fra 53 i 2014. Børn og gravide og ammende kvinder er sværest berørt af fejlernæringen i den nordlige provins Saada, i Hodeida-kystområdet og i Taz i syd, sagde hun.

Jamie McGoldrick, den øverste FN-nødhjælpsofficer i landet, sagde til Reuters i fredags, at Yemen groft regnet har tre måneders forsyninger af hvede tilbage at trække på, hvilket efterlader landet eksponeret over for alvorlige afbrydelser, med en centralbankkrise, der skærer ned på fødevareimporten, og hungersnøden, der intensiveres.

(Fra redaktionen: Vi gør opmærksom på, at realistiske billeder af effekten af hungersnød på børn i Yemen med lethed kan findes på Internettet ... vi udstiller af etiske grunde ikke disse ulykkelige menneskers lidelser her på hjemmesiden.)